Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 5 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, двери 10.

Письма приймають ся лишь франковане.

Рекламаціи неопечатани вôльни ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львовскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поединоке число 3 кр

Ч. 258 | Нинѣ: Гурія. Завтра: † Матѳеа ап. | 1. адвент. Кресцент. | Недѣля 15 (27) листопада 1892 | Выхôдъ сонця 7 г. 27 м.; заходъ 4 г. 8 м. Баром. 765 терм. — 1 4°. — 11.0° | Рокъ II.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ завôзвавъ президентъ Палаты посла Кравва до порядку за слова оскорбляючи пос. Шлезінґера. Коли же пос. Кравзъ заявивъ, що не мавъ на думцѣ посла Шлезінґера, то президентъ вôдкликавъ то завôзване до порядку.— Пос. Гавкъ зажадавъ вôдкрытя дискусіѣ надъ вôдповѣдею президента міністрôвъ въ справѣ таксы фіякерскои. Внесене се вôдкинено. — Опôсля вела ся дальше дебата буджетова.

Пос. Брзорадъ заявивъ именемъ Молодочеховъ, що хочь именоване ческого міністра-краяна есть для нихъ байдужнымъ, то однакъ обстають при тôмъ, позаякъ ґр. Таффе признавъ то ихъ попередникамъ въ парляментѣ, яко цѣну вступленя до Рады державнои. Обговорюючи вôдтакъ послѣдне заявлене президента міністрôвъ высказавъ бесѣдникъ сумнѣвъ що до залагодженя справы языковои. Залагоджене тои справы есть задачею правительства а не пословъ.

Пос. Гофманъ-Велленгофъ (нѣмецкій народовець) заявивъ, що Нѣмцѣ австрійски розпôчнуть противъ самостôйнои ческои державы борбу на цѣлôй лінія. Бесѣдникъ заявивъ ся также противъ выставленя въ Будапештѣ будынку для Делеґаціѣ а при сей нагодѣ критикувавъ злобно дѣяльнôсть тои Делеґаціѣ, называючи еѣ „нѣмымъ парляментомъ“, котрый ледви на довгій вѣкъ есть обчисленый. (Послы Гавкъ и Люеґеръ потакують ему). Бесѣдникъ предкладавъ, щобы тѣ грошѣ ужити радше для возьныхъ и днорнистôвъ.

Пос. Вашатый говоривъ майже три годины и сказавъ насампередъ, що высказъ кн. Шварценберґа, що Молодочехи именованемъ міністра-краяна осягнуть вже самъ вершокъ своихъ бажань, есть смѣшный. Ческій народъ не того бажае, але реактивованя ческого права державного и переведеня рôвноправности. Опôсля выступивъ Вашатый противъ бесѣды ґр. Таффого и сказавъ, що завôзване президента міністрôвъ, щобы Палата застановила ся надъ справою языковою, було для всѣхъ дѣйстною несподѣванкою. Надъ сею справою не потреба застановляти ся; правительство повинно лишь по просту перевести истнуючи законы. Бесѣдникъ протививъ ся также ставленю будынку для Делеґацій въ Будапештѣ, а то зô взглядôвъ фінансовыхъ и політичныхъ. Дальше сказавъ Вашатый, що заявленя ґр. Кальнокого о вôдношеняхъ Австро-Угорщины до Россіѣ зрадували его. Россія несе культуру до Азіѣ, освободила Сербію и Болгарію та помагала Австріи безкористовно. Вôнъ жалувавъ ся вôдтакъ на то, що Угорщина мѣшае ся въ справы Долитавы и выступивъ наконець остро противъ внесеня, щобы уставити погруде Герберта въ парляментѣ.

Пос. Бльохъ вôдповѣдавъ Шлезінґерова на его замѣты въ справѣ торговлѣ дѣвчатами, яку ведуть жиды. Бесѣдникъ сказавъ: Правда, що у Львовѣ засуджено кôлькохъ жидôвъ за торговлю дѣвчатами, и менѣ щиро жаль того, що я маю такихъ одновѣрцѣвъ, котри допускають ся такого злочину; але пос. Шлезінґеръ поставивъ интерпеляцію, котра тяжко оскорбляе жидôвъ. А хибажь вôнъ не знае о тôмъ, що въ кождôмъ бôльшôмъ мѣстѣ суть домы розпусты держуваніи самыми потомками азійскими. Тажь и Шенереръ зробивъ бувъ то само зъ домомъ свого батька. Дальше выступавъ бесѣдникъ остро противъ антісемітôвъ и казавъ: Люеґеръ бере ся накладати христіяньству свою печать. Хто есть иншои гадки, якъ антісеміты, той вже называе ся „жидомъ“, „зжидователымъ“. Середъ бесѣды Бльоха наставъ въ Палатѣ великій крикъ; одни накликували бесѣдника, щобы кôнчивъ свою бесѣду, други жадали знову свободы слова. Президентъ мусѣвъ два разы взывати бесѣдника до рѣчи, ажь наконець закрывъ засѣдане. — Слѣдующе засѣдане назначено на второкъ.

Ситуація парляментарна, выкликана бесѣдою ґр. Таффого зъ дня 23 с. м. доси ще не выяснила ся. Въ справѣ сей телеґрафують зъ Вѣдня до Czas-у: Заявленю ґр. Таффого приписують майже всѣ часописи засадниче значѣне. Выступлене то показалось конечне зъ огляду на становище, яке заняла лѣвиця въ послѣдныхъ часахъ; зъ огляду на то сказавъ Пленеръ въ своѣй бесѣдѣ въ Хебе, именно, що лѣвиця при обсадѣ міністра для Чехъ не дозволить пересунути точки ваги — чимъ нарушивъ права Короны; зъ огляду на то, що лѣвиця, хочь въ засадѣ обстае при ческо нѣмецкôй угодѣ, то посередно дуже пôдкопуе еѣ выволѣкаючи въ Палатѣ справу языкову, котра ажь по зреалізованю угоды мала станути на порядку дневнôмъ. Лѣвиця обстае и доси при забаганкахъ ґерманізацийныхъ. Такъ само выступлене лѣвицѣ въ справѣ ліберецкôй и выражене Пленера о подорожи Є. Вел. Цѣсаря доказують, що лѣвиця не забула ще о своѣй минувшости и мѣшае Корону до спорôвъ партійныхъ а выступлене Менґера противъ Масаржіка, зовсѣмъ неузасаднене, дало доказъ, що бута лѣвицѣ зачинае переступати границѣ. Тому то бесѣды кн. Шварценберґа и ґр. Таффого були потрѣбни для очищеня атмосферы.

N. fr. Presse пише знову въ тôй самôй справѣ: Ґр. Таффе выкликавъ своею бесѣдою

Спадаючи звѣзды.

Коли нинѣшна нôчь и нôчь зъ недѣлѣ на понедѣлокъ будуть ясни, то можна буде видѣти цѣкаве а досыть рѣдке зъявище въ природѣ, котре мимо дуже точныхъ и зсесторонныхъ розслѣдôвъ все таки не есть для насъ ще зовсѣмъ зрозумѣле. Буде то такъ званый звѣздистый дощь; будуть спадати горѣючи метеоры, звани у насъ звычайно въ народѣ „спадаючими звѣздами“. Здае ся, що зъ симъ зъявищемъ стоить въ тѣснôй звязи ще й друге, котре также видко теперь при погôднôмъ небѣ. Ото въ громадѣ звѣздъ, званôй Андромедою, дуже близько того мѣсця, де навѣть голымъ окомъ (у кого оно дуже здорове) можна доглянути т. зв. свѣтову мраковину, показала ся теперь досыть ясна комета, котру можна также видѣти голымъ окомъ або ще лѣпше при помочи звычайнои театральнои льорнеты. А звѣстно загально, що якъ у насъ такъ и всюды люде приписують кометамъ (званымъ у насъ также „мѣтлами“ вôдъ того, що они мають инодѣ дуже довгій хвôстъ подôбный до мѣтлы) велике значѣне и вплывъ на нашу землю, та ворожать зъ нихъ велики нещастя для людей. Коли собѣ добре пригадуемо, то було то въ серпню 1858 р. Тогды розôйшлась була у насъ по цѣлôмъ краю вѣсть, що того а того дня настане конець свѣта; на землю упаде якась звѣзда та спалить еѣ зô всѣмъ, що на нѣй жие. Мѣжь людьми, особливо же мѣжь жидами наставъ бувъ таки не малый переполохъ. Коли надходивъ вже роковый день, то люде зô страхомъ лягали вечеромъ спати въ тôмъ переконаню, що пробудять ся може вже на тамтôмъ свѣтѣ; жиды свѣтили свѣтло цѣлыми ночами и лягали спати хиба ажь утомлени до крайности. Тымчасомъ минувъ щасливо роковый день, на землю не упала нѣяка звѣзда, земля стоить и доси якъ стояла, а люде на нѣй живуть собѣ спокôйно дальше.

Того рода вѣсти повтарялись вже й давнѣйше, повтарялись и опôсля що кôлька лѣтъ. Такъ говорено ще въ 1832 р. що мае настати конець свѣта; на землю упаде якась комета и розôбе еѣ та спалить. Страхъ наставъ бувъ тогды великій въ цѣлôй Европѣ. Причиною тыхъ вѣстей було то, що звѣздарѣ обчислили, що того року мае переходити тою дорогою, котрою кружить наша земля доокола сонця, якась комета; они припускали, що може при тôмъ легко стати ся, що наша земля стрѣтить ся тогды зъ тою кометою, але не могли и не умѣли пояснити, яки можуть зъ того выйти наслѣдки. Була то т. зв. комета Білѣ, котра 1846 р. въ очахъ звѣздарѣвъ розпала ся на двѣ части. Пôзнѣйше видко було ще разъ обѣ тѣ части, ажь наконець комета десь щезла и еѣ не можна вже було вôдшукати. Отже стало ся дѣйстно такъ, що земля наша стрѣтилась на своѣй дорозѣ зъ частями тои кометы, але наслѣдокъ зъ того бувъ лишь такій, що на земли було видко дуже рѣсный звѣздистый дощь — спадаючи звѣзды.

Дня 6 падолиста с. р. вôдкрыто на небѣ въ громадѣ звѣздъ Андромеда, якусь незнану, якъ здавало ся, комету. (Ту громаду звѣздъ можна легко вôднайти на небѣ, коли вôдъ яснои звѣзды на кôнци дышля такъ званого „малого воза“, т. е вôдъ пôвнôчнои звѣзды, подумаемо собѣ просту лінію на небѣ до полудня ажь въ то мѣсце, де она переходить саме поза „молочну дорогу“; знайшовши ту громаду звѣздъ, легко вже въ нѣй вôдшукати и саму комету). Ся комета представляла ся зъ разу досыть ясна, але вузка и безъ „мѣтлы“; въ самôмъ еѣ осередку було яснѣйше ядро и доокола него була нѣбы якась менше ясна мрака. Теперь она вже трохи змѣнила ся, стала бôльше якъ въ двое широка, але ядро еѣ зблѣдло; а всежь таки можна ще доглянути еѣ голымъ окомъ на небѣ. Берлиньскій ученый, Берберіхъ, обчисливъ, що дорога, котрою та комета иде доокола сонця, есть та сама, котрою ишла давнѣйше комета Білѣ, а котра перетинае дорогу землѣ въ двохъ мѣсяцяхъ. Колибъ отже такъ дѣйстно

наслѣдки, котрѝ вже не дадуть ся затерти або усунути. Криза въ политицѣ, яку наложила на себе партія лiберальна зъ тяжкимъ пожертвованемъ, выбухла наразъ а ґр. Таффе поставивъ ту лѣвицю передъ рѣшаюче питане: чи продовжати безнадѣйну опортуньность, чи вертати до опозиціѣ, до котрои нѣмецкій народъ рве ся зъ цѣлого серця.... Политика свободнои руки розбила ся.... Проминули марно три роки, а Нѣмцѣ не достали навѣть тыхъ славныхъ округовъ, що повалили Ріґера....

Переглядъ політичный.

Ситуація парляментарна доси не выяснила ся. Кажуть, що ґр. Таффе здавъ о всѣмъ справу Є. Вел. Цѣсареви, а вчера по полудни вôдбула ся конференція, въ котрôй взяли участь: проводирь лѣвицѣ Пленеръ, ґр. Таффе и мін. Кінбурґъ; що ураджено, не знати.

Пôсля Nar. List-ôвъ, постановили Молодочехи голосувати противъ фонду диспозицийного.

Въ Выдѣлѣ краєвôмъ вôдбуде ся дня 30 с. м. засѣданє въ справѣ конверсіѣ довгу индемнізаційного. На се засѣданє запрошено також комітетъ дорадчій, выбраный Соймомъ краєвымъ.

Зъ Петербурга доносять, що міністеръ справедливости Панассеинъ має уступити а на его мѣсце прийде тымчасово сенаторъ Безродный; пôзнѣйше має бути именованый міністромъ справедливости Плеве.

Парляментъ шведскій розпочавъ въ понедѣлокъ нараду надъ проектомъ организаціѣ арміѣ и ухваливъ вже цѣлый сей проектъ. Теперь приступлено до нарады надъ закономъ о повинности службы войсковои.

Новинки.

Львôвъ дня 26 падолиста.

— **Комітстови парохіяльному у Воютичахъ**, въ повѣтѣ самбôрскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 вр. запомоги на докôнчене будовы церкви.

— **Запомоги на холерични шпиталѣ.** Соймъ призначивъ 50.000 вр. на безворотнѝ запомоги для бѣднѣйшихъ громадъ на шпиталѣ. Зъ тыхъ грошей удѣливъ вже Выдѣлъ краєвый запомоги десяти громадамъ въ сумѣ 3300 вр.; вôдтакъ одержали запомоги ще тѝ громады: Тартаковъ 100 вр., Кристинопôль 100 вр., Варяжь 200 вр., Лѣско 200 вр., Зборôвъ 200 вр., Радомысль 300 вр., Пôдгайцѣ 300 вр., Сколє 200 вр., Рава руска 300, Богородчаны 200, Канчуга 50, Нове село 100, Солониє 100, Полхова 100, Пôдбуковины 100, Бѣрча 200, Фриштакъ 200, Янôвъ 200, Воля кривецка 100, Невѣстка 100, Дуброва 300, Диковъ 200, Ключниковичѣ 100, Дульчôвка 100, Чортковъ 300 и Дубиця 200 вр. Загаломъ роздѣливъ Выдѣлъ краєвый 8.650 вр. на запомоги, а лишилось ще 41.350 вр. Тому що теперь въ краю нема холеры, то Выдѣлъ краєвый переставъ давати запомоги на шпиталѣ а грошѣ сховавъ до грôзнѣйшого часу, коли може появити ся холера.

— **Загальнѝ зборы товариства „Руска Бесѣда" въ Тернополи** вôдбудуть ся дня 8 грудня о 2-ôй годинѣ зъ полудня въ комнатахъ „Бесѣды". Єсли бы на означену годину не явилось вымагане статутомъ число членôвъ, то въ такôмъ выпадку загальнѝ зборы вôдбудуть ся того самого дня о годинѣ 3-тôй по полудни, безъ огляду на явивше ся число участникôвъ.

— **Руско народный театръ** переѣздить зъ Сучавы до Коломыѣ, де дасть лише вôсѣмь представлень драматичныхъ. Перше представленє вôдбудесь въ середу 30-го с. м. П. А. Концевичь, спѣвакъ львôвскои оперы, выступить гостинно въ роли Запорожця за Дунаємъ. Въ четверъ 1 грудня буде вôдограна комедія Балуцкого „Дôмъ отвертый", въ суботу 3 грудня знаменита драма Судермана „Честь".

— **Посвяченє церкви въ Сколѣмъ** вôдбуло ся дня 20 с. м. Посвятивъ єѣ Є. Ексц. Митрополитъ въ супроводѣ численного духовеньства и 16 богословôвъ-спѣвакôвъ. Впреосв. Митрополитъ приѣхавъ на оденъ день скорше разомъ зъ крил. Львомъ Туркевичемъ и оо. Вол. Петрушевичемъ та Мих. Яцковскимъ и замешкали на приходствѣ. Дня 20 с. м. рано 8 годинѣ зачало ся посвяченє престола и церкви, поставленои заходомъ мѣсцевого священика о. Мартинкова, а потôмъ архіерейска литурґія. Погода була дуже гарна и народу зôбралось много, навѣть и зъ подальшихъ сѣлъ Верховины. По еванґеліи проповѣдавъ о. Вас. Давидякъ, а по литурґіи Впреосв. Митрополитъ мавъ мову, котра зробила на зôбраныхъ велике враженє. — Въ колятора п. Шмита на Демнѣ вôдбувъ ся обѣдъ, на котрый запрошено богато осôбъ. Вечеромъ того дня Впреосв. Митрополитъ вôдъѣхавъ до Львова.

— **Часъ середно-европейскій,** видко, не подобавъ ся у насъ. Мѣста, що приняли его, теперь закинули, а передвчера рѣшила львôвска рада мѣска не заводити у себе часу середно-европейского. Най такъ буде, якъ бувало, коли добре намъ зъ тымъ.

— **Холєра.** Вôдъ дня 18 с. м. т. є. вôдъ дня, коли въ Гусятинѣ померъ другий чоловѣкъ на холєру, не було въ цѣлôмъ краю пôдозрѣного выпадку занедужаня. За те въ Россіи ширить ся холєра вздовжь цѣлои границѣ Подôля и на Бесарабіи.

— **Огнѣ.** Въ селѣ Голôмъ, равского повѣта, згорѣла дня 17 падолиста мѣсцева церковь. Огонь повставъ зъ незвѣстнои причины о 4-ôй годинѣ по полудни и знищивъ цѣлковито величаву церковь зъ цѣлымъ внутрѣшнымъ устроєнємъ. Церковь була обезпечена.

— **Убійство у Львовѣ.** Въ пивници дому при Цибульнôй улици у Львовѣ ч. 11 мешкає сѣмь родинъ жидôвскихъ, котрѝ жиють зъ жебранины. Мешканцѣ тои поганои норы розходили ся рано на заробокъ, а вертали пôзнымъ вечеромъ. А хаты пильнувала тымчасомъ 70-лѣтна Шайндля Шлєхтеръ. Кождый жебракъ мавъ въ пивници куферъ, а въ нѣмъ цѣлый свôй маєтокъ. Отже вчера въ полудне убивъ хтось Шлєхтериху, а два розбитѝ куфры свѣдчили, що убійство мало на цѣли рабунокъ. Убійникъ вынявъ зъ одного куфра 24 вр., а зъ другого забравъ бѣлє. О убійствѣ дôзнала ся поліція ажь по полудни. Зъ дотеперѣшныхъ розслѣдôвъ показує ся, що убійникъ увôйшовъ до пивницѣ на крадѣжь. Шлєхтериха дрѣмала на лôжку, ажь якъ почула розбиванє куфра, збудила ся и стала кричати. Тогды злодѣй схопивъ якусь фляшку, ударивъ жидôвку въ голову, а коли она втратила память, заложивъ ѣй шнуръ на шию и такъ позбавизъ єѣ житя. Дотеперь увязнено шѣсть осôбъ, пôдозрѣныхъ о убійство, котре зробило сильне враженє межи львôвскими жидами.

— **Вовки появили ся** въ Долинщинѣ въ селахъ: Перегиньско, Янôвка, Велдѣжь, Рôпна, Лецôвка, Дубшары и Княжôвске, и роблять великѝ шкоды, зъѣдаючи вôвцѣ и конѣ, а навѣть нападають на людей. И такъ напали недалеко вôдъ Княжôвского на одного чоловѣка зъ Янôвки, коли вертавъ вечеромъ домôвъ. На крикъ надбѣгли люде зъ Княжôвского зъ колами и вôдôгнали вовкôвъ. Такожь дики, добре вже угодованѝ, походжають собѣ горами, а нема ихъ кому стрѣляти.

— **Рѣдка добычь.** Дуже то рѣдкій случай, щобы хтось медведя забивъ шротомъ. То удало ся сими днями капітанови-авдіторови Єкгардтови въ Бодолѣ въ полудневo-всхôднôмъ Семиградѣ, коли вôнъ выбравъ ся бувъ на заяцѣ. За третымъ разомъ выгнала нагôнка зъ корчѣвъ трилѣтного медведя, котрый великими скоками пустивъ ся просто на авдітора. Той не мавъ вже часу выймити зъ рушницѣ набôй шротовый и стрѣливъ нимъ до медведя та поцѣливъ его просто въ голову. Медвѣдь поваливъ ся на землю, але за хвильку схопивъ ся, коли авдіторъ другій разъ стрѣливъ на него на три кроки вôдъ себе и симъ разомъ убивъ его на мѣсци. Медвѣдь мавъ вже на собѣ красный брунатный волосъ зимовый иваживъ 85 кільоґрамôвъ. Другу не менше цѣкаву добычь зловивъ оденъ селянинъ коло Сінны такожь въ Семиградѣ. Вôнъ наставивъ бувъ зелѣзо на куну а то замѣсть куны зловивъ ся рысь; селянинъ думавъ зъ разу, що то дикій кôтъ. Рысь, якъ звѣстно, належить до найрѣдшихъ звѣрôвъ въ Европѣ; его можна стрѣтити и то дуже рѣдко хиба ще въ пôвнôчнôй Россіи и въ Карпатахъ.

— **Гаразды въ Россіи.** Славный повѣстярь и чоловѣколюбець ґрафъ Левъ Толстой оголосивъ тыми днями въ однôй петербурскôй часописи справозданє зъ роздѣлу присланыхъ на его руки грошей на запомоги для населения, потерпѣвшого вôдъ недороду. При тôй нагодѣ малює ґр. Толстой страшными красками нужду середъ

було, то була бы се мабуть та сама давна комета, котрои доси не можна було вôдшукати, а тогды мусѣло бы такъ стати ся, що дня 27 с. м. наша земля переходила бы черезъ части тои кометы, а на земли повинно бы бути видко рѣсно спадаючѝ звѣзды. Звѣзды тѝ спадали бы зъ того мѣсця, де стоить згадана комета. Отже въ якôй звязи стоять спадаючѝ звѣзды въ тою кометою? — се рѣчь, надъ котрою годить ся тутъ ближше застановити ся, тымъ бôльше, що два разы до року, въ серпню и въ падолистѣ, показуєсь се зъявище въ ясныхъ ночахъ, хочь не завсѣгды зъ одинаковою силою.

Ще въ 1799 р. доглянувъ бувъ славный нѣмецкій ученый, Александеръ Гумбольдтъ, по пôвночи дня 12 падолиста, въ Куманѣ, въ Америцѣ, що майже зъ одного мѣсця на небѣ спадали дуже рѣсно нѣбы якѝсь горѣючѝ звѣздочки. Се зъявище его дуже здивувало, и вôнъ розвѣдувавъ вôдтакъ пôдчасъ своеѣ подорожи по Кордилерахъ, чи тамъ ще колись инде такого зъявища не бачили и довѣдавъ ся, що подôбный звѣздистый дощь бачили тамъ въ 1766 р. Таке саме зъявище було также 12 падолиста въ 1833 р., а звѣздарь Ольберсъ догадувавъ ся зъ того, що то зъявище повтаряєсь періодично що 33 лѣтъ и заповѣвъ рѣсне спаданє звѣздъ на 1866 р., що и точно такъ наступило. Французькій ученый, Біо, слѣдивъ знову за вѣстками про се зъявище въ хиньскихъ лѣтописяхъ и переконавъ ся, що Хинцѣ знали вже про него бôльше, якъ тысячь лѣтъ тому назадъ, а професоръ Нютонъ въ Нюгавенъ, въ пôвнôчнôй Америцѣ, обчисливъ зъ датъ историчныхъ, що се зъявище повтарялось що року, але на великѝ розмѣры, лишь що $33^1/_4$ лѣтъ, але тогды показувалось сильнѣйше вже кôлька лѣтъ передъ и по головнôмъ періодѣ. Зъ того вже можна було напередъ заповѣсти, коли и въ котрôмъ часѣ року має настати спаданє звѣздъ, але правдивои причины ще нѣхто не знавъ и ученѝ взялись длятого пильно слѣдити за нею. Ажь новѣйшѝ дослѣды ось що показали:

Подумаймо собѣ, що ось якъ разъ теперь, коли будуть спадати звѣзды, мы стоимо въ ночи на дворѣ и дивимось якъ они спадають. Передъ нами лежить карта неба, на котрôй зазначенѝ всѣ звѣзды. Наразъ спадає звѣзда; мы то видимо, и видимо, куды она летить, помѣжь котрѝ звѣзды — якъ то намъ на око здає ся — она перелѣтає; мы заразъ зазначуємо собѣ ту дорогу на картѣ. Вôдтакъ спадає друга звѣзда, третя и т. д., а мы значимо дорогу кождои на картѣ. Коли такъ зазначимо собѣ на картѣ вже досыть дорôгъ олôвцемъ, а вôдтакъ продовжимо тѝ лініи, якѝ мы поробили, то побачимо, що они всѣ зôйдуть ся десь разомъ въ однôй точцѣ. Та точка, въ котрôй тѝ лініи сходять ся, показує намъ, що спадаючѝ звѣзды не творять ся десь въ нашôмъ воздусѣ и зъ него спадають, бо колибъ то мѣсце, зъ котрого вылѣтають спадаючѝ звѣзды було десь у воздусѣ на нашôй земли, то оно мусѣло бы заедно пересувати ся попôдъ звѣздами на небѣ, позаякъ земля зъ нимъ бы обертала ся. Тѝ лініи, якѝ бы мы собѣ значили на картѣ неба яко дорогу спадаючихъ звѣздъ, не могли бы тогды зôйти ся зъ собою. Зъ того отже показує ся, що спадаючѝ звѣзды летять десь высоко зъ простора свѣтового, далеко понадъ нашою землею и єѣ воздухомъ.

Вôдъ чогожь свѣтять тѝ звѣзды? Коли они перелѣтають въ просторѣ и дôйдуть ажь до воздуха нашои землѣ, то пролѣтаючи дуже скоро тымъ воздухомъ труть ся о него и запалюють ся и тогды свѣтять. Въ тôй порѣ коли они зачинають свѣтити, перелѣтають они черезъ ту дорогу, котрою иде наша земля доокола сонця. Зъ того и знаємо, якъ далеко они въ тôй хвили вôдъ сонця: такъ далеко якъ и наша земля. Такъ отже знаємо зъ погляду напрямъ ихъ руху и ихъ вôддаленє вôдъ сонця; розходить ся ще о скорôсть, зъ якою они порушають ся по своѣй дорозѣ; колибъ можна знати ту скорôсть, то можна бы обчислити и дорогу спадаючихъ звѣздъ доокола сонця а тогды и точно напередъ означити, коли они зôйдуть ся зъ нашою землею.

Подумайможь собѣ теперь такъ: Спада-

селянъ, котра що разъ бôльше змагае ся. Вôнъ пише такъ: „Коли бы хто будь въ мѣста явивъ ся на селѣ, те певно злякавъ бы ся, побачивши н. пр. такѝ рѣчи: на дворѣ морозъ, а въ хатѣ не палено вже кôлька днѣвъ; — селяне и селянки залазять по черзѣ до печи и тамъ погрѣвшись трохи, вылазять а иншихъ впускають; — на опалъ розбирають стрѣхи и прибудôвлѣ; — ѣдять хлѣбъ зъ отрубôвъ и всякои лихои муки; — о кусень хлѣба сварять ся, хто дôставъ бôльшій; — бѣдаки не выходять зъ хатъ, бо не мають чимъ одѣти ся. Мы вже привыкли дивити ся на такѝ рѣчи и они впали бы ще лѣпше въ очи людямъ зъ мѣста захожимъ. А що буде дальше зъ нашою ґуберніею, въ котрôй жито зародило гôрше, якъ торôкъ, овесъ зовсѣмъ не зародивъ, опалу нема, а люде вже зовсѣмъ знеможенѝ торôчнымъ голодомъ? — того не знаю и не вгадаю“.

— **Хлѣбъ зъ воловою кровю.** Сими днями пробовано въ Петербурзѣ хлѣбъ, заправленый воловою кровю, пôсля рецепты одного зъ тамошныхъ хемикôвъ. Хлѣбъ той складае ся зъ семи частей житнои муки и трехъ частей крови зъ вола. Кажуть, що робôтникамъ такій хлѣбъ дуже смакувавъ, коли имъ подали его въ дешевôй кухни. Они мали сказати, що такій хлѣбъ далеко смачнѣйшій вôдъ звычайного, а притôмъ значно поживнѣйшій, бо кровь зъ воловъ мѣстить 18% тѣлъ бѣлковыхъ. Такожъ обчислено, що ятки петербурскѝ можуть рôчно доставити 300 тысячѣвъ пудôвъ крови воловои, котру дотеперь выливано на гнôй.

— **Давнѝ пригоды хлопця.** Тому 14 лѣтъ пропавъ зъ Атенъ безъ вѣсти сынъ грецкого ґенерала Траверляса. Хлопець мавъ тогды 11 лѣтъ. Всѣ думали, що розбишаки морскѝ украли хлопця и продали его торговцямъ невôльникôвъ въ Малои Азіѣ. Тому два роки розойшлась по Греціи чутка, що оденъ подорожуючій Грекъ попавъ ся въ руки хиньскихъ фанатикôвъ, котрѝ его страшно вытатуовали, т. е. цѣле тѣло порысували фантастичными образками звѣрôвъ и рослинъ, запустили тѝ рысунки яркими красками, такъ що нѣякъ ихъ не можна змыти, и продали его властителеви однои буды ярмарочнои, яко правдивого индіянина. Той „кумедіянтъ“ вандрувавъ зô своею будою зъ мѣста до мѣста и приѣхавъ вкôнци до Атенъ. И тутъ зложилось такъ, що того нѣбы индіянина пôзнали; родина его пересвѣдчилась, що се той самъ сынъ ґенерала Травеляса, котрый тому 14 лѣтъ зникувъ. Сестра его, жѣнка посла, выкупила его за великѝ грошѣ въ неволѣ и приняла до себе. Вытатуованый сынъ ґенерала задумуе теперь списати памятникъ, де опише всѣ свои дивнѝ пригоды, якѝ мало коли трафляють ся.

— **Новый президентъ Сполученыхъ Державъ,** Клевеляндъ, закимъ дôйшовъ на таке высоке становище, ѣвъ, якъ то кажуть, хлѣбъ не зъ одной печи. Родивъ ся 1837 року. До 17 року житя послуговавъ въ склепѣ, замѣтавъ, рубавъ дрова, наливъ у печи, а въ ночи вчивъ ся у батька, котрый бувъ бѣднымъ священикомъ и мавъ девятеро дѣтей. Въ 17 роцѣ принявъ его вуйко до своеѣ адвокатскои канцеляріѣ, бо хлопець не бувъ дурный. Ту зачавъ вôнъ учити ся правъ и такъ то ему ишло гладко, що до кôлькохъ лѣтъ ставъ славнымъ адвокатомъ, а ще славнѣйшимъ зô своего чесного житя. Потôмъ выбрали его бурмістромъ въ Буфальо, а вôдтакъ и ґубернаторомъ державы новойорскои, хочь вôнъ о те не старавъ ся. А сего року ставъ уже й президентомъ такого величезного краю. Ще якъ бувъ ґубернаторомъ, то живъ зовсѣмъ просто, покасувавъ рôжнѝ церемоніѣ, якѝ ему належали ся, а зô слугъ державъ льокая и покоѣвку. Хто мавъ дѣло, мôгъ до него просто зайти. Нинѣ вôнъ жонатый, жѣнка его гарна парижанка, хочь вôнъ самъ не красный, хиба що дуже сильный. Бесѣдникъ зъ него неконочне добрый, але за то память мае добру; ѣсть дуже богато, вбирае ся зовсѣмъ простенько; руканичокъ ще въ житю на рукахъ не мавъ.

† Посмертнѝ вѣсти.

Померли: У Вовчкôвцяхъ Евфрозина зъ Загайкевичѣвъ Каратницка, вдова по бувшôмъ деканѣ коломыйскôмъ, въ 80 роцѣ житя; — у Львовѣ Амелія Маковска, жѣнка управителя закладу темныхъ, вôдзначена золотымъ хрестомъ заслуги за помôчь и науку для нещасныхъ темныхъ; — въ Коломыи мѣщанинъ Мартинъ Стадниченко, батько сынôвъ купцѣвъ (въ котрыхъ найстаршій Иванъ есть раднымъ) въ 90 р. житя. — у Львовѣ Володиславъ Самолевичъ, радникъ высшого суду краевого.

Зъ судовои салѣ.

(Справа Гендіґера.)

(Дальше.)

Трибуналъ зложеный зъ радникôвъ: Брасона, презеса суду карного, яко предсѣдателя и Лозиньского та Завравша, яко вотантôвъ. Обжаловуе прокураторъ дръ Тарловскій. Боронить зъ уряду дръ Шафлярскій.

Передъ початкомъ розправы повѣдомивъ предсѣдатель, що свѣдокъ пôдполковникъ россійскои жандармеріи Маркграфскій не явить ся, бо варшавскій судъ апеляційный повѣдомивъ, що Маркграфскій высланый въ службовôй місіи въ далекѝ стороны. — Оборонець дръ Шафлярскій внѣсъ, щобы зъ тои причины вôдложити розправу. Прокураторъ спротививъ ся, а трибуналъ вôдложивъ порѣшене тои справы на пôзнѣйше.

Зачалось переслухане обжалованого. Гендінґеръ заявивъ, що вôнъ шляхтичь и называесь Гендінґері. Бувъ прогнаный зъ 7-ои клясы ґімназіяльнои у Варшавѣ, дôставъ мѣсце въ товариствѣ обезпечень, але вôдтакъ занимавъ ся літературою, спеціяльно справами педаґоґічными. За якусь розвѣдку наукову надало ему товариство приятелѣвъ наукъ въ Лондонѣ титулъ доктора. Бувъ въ Гамбурзѣ и хотѣвъ ѣхати до Америки, але на пораду Полякôвъ въ Гамбурзѣ заѣхавъ до Львова. У Львовѣ удававъ, що вôнъ гоненый россійскими властями за політичнѝ провины. Заходивъ до редакцій часописей та писавъ розвѣдки. Вôдтакъ ѣздивъ до Кракова, щобы дôстати мѣсце при редакціи Czas-у. Оженивши ся въ цвѣтни 1891 р., выѣхавъ зъ жѣнкою и тещею до Варшавы, де ихъ лишивъ, а самъ поѣхавъ до Петербурга, щобы — навязати зносины зъ россійскими ґазетами: Гражданинъ, Новое Время, Новости и Kraj. Для ґазеты Kraj мавъ стати кореспондентомъ зъ Галичины, бо зъ дотеперѣшного кореспондента Задуровича, члена редакціи Kurjer-a Lw. не були вдоволенѝ. Рôвножь хотѣвъ умовити ся зъ россійскимъ товариствомъ обезпечень, щобы оснувати філію въ Галичинѣ.

Дальшѝ зôзнаня Гендіґера що до авдіенціи и навязаня зносинъ зъ россійскими властями въ Петербурзѣ рôзнять ся вôдъ фактôвъ, поданыхъ въ актѣ обжалованя. Актъ обжалованя каже, що Гендіґеръ першій повѣдомивъ ґенерала Секериньского про мнимый атентатъ на царя, пôдготовлюваный въ Галичинѣ, и пôднявъ ся доносами дати матеріялъ доказовый россійскимъ властямъ. Гендінґеръ противно твердить, що ґен. Секериньскій при першôй розмовѣ, пôдчасъ котрои пили червоне вино зъ царского стола, представивъ ему, що въ Галичинѣ истнуе рухъ нігілістичный и хотѣвъ бы мати вѣсти про галицкѝ вôдносины. Вôнъ згодивъ ся на се и ставъ аґентомъ россійскимъ; умовили ся, въ якій способъ будуть зô собою зносити ся. „О тôмъ може посвѣдчити ґен. Секериньскій — говоривъ Гендіґеръ — и повиненъ бути переслуханый пôдъ присягою“.

На се заявивъ пресѣдатель трибуналу, що якъ разъ того самого дня рано надôйшли зôзнаня ґен. Секериньского, зложенѝ пôдъ присягою передъ слѣдчимъ судею. „Зôзнаня тѝ цѣлкомъ противнѝ и зъ нихъ выходить, що неправда, мовь бы Секериньскій намовлявъ васъ, а противно показуе ся, що вы приѣхали нарокомъ до Петербурга зъ доносомъ и зголосились до градоначальника Грессера, а сей ажь вôдославъ васъ до Секериньского“.

Се заявлене зробило враженe на Гендіґерѣ, але помимо того вôнъ обстававъ при своихъ первѣстныхъ зôзнаняхъ. Секериньскій давъ ему тайне поручене до Варшавы, а до помочи аґента, — вôнъ вывязавъ ся зъ порученя. Якого рода було поручене, сего не хотѣвъ сказати. На се вôдозвавъ ся одинъ присяжный: Хочемо знати, се обходить цѣлу Польщу! — Поручене що-до Галичины мало бути таке, щобы пересвѣдчити ся, якъ галицкѝ Полаки успособленѝ, чи нема анархістичного и нігілістичного руху, та чи нема звязи зъ Варшавою. Місію зачавъ вôдъ того, що хотѣвъ розслѣдити вырôбъ и складъ динаміту. Зъ розмовы зъ Сіплемъ набравъ пересвѣдченя, що щось есть у воздусѣ; бачивъ у него бомбы а навѣть якійсь Россіянинъ вчивъ ся у Сіпля выробу матерій выбуховыхъ. Вкôнци признавъ, що обманивъ Россію своими доносами, але обманивъ въ найлѣпшôй вѣрѣ.

Вôдтакъ вôдчитано зôзнаня ґен. Секериньского. Зъ нихъ выходить, що Гендіґеръ-Чоловскій спеціяльно прибувъ до Петербурга зъ доносомъ о заговорѣ у Львовѣ. Крôмъ денунціяцій на австрійскихъ пôдданыхъ, зробивъ доносы на вôсѣмь осôбъ, проживаючихъ у Варшавѣ.

На внесене прокуратора розширено актъ обжалованя и що-до тыхъ осôбъ, бо и имъ грозила велика небезпечность въ наслѣдокъ фальшивыхъ доносôвъ.

Пôдполковникъ жандармеріи Массонъ зъ Границѣ бувъ на розправѣ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Берлинъ 26 падол. Цѣсарь Вільгельмъ вже зовсѣмъ подужавъ и думае выѣхати въ понедѣлокъ на Шлескъ. — Партія центра постановила поставити въ парляментѣ внесене на скасоване закона противъ Єзуитôвъ.

Парижь 26 падолиста. Комісія для справы панамского процесу переслухала президента міністрôвъ Любета, котрый обѣцявъ передати комісіи всѣ дотичнѝ акты судовѝ. Вôдтакъ переслухала пос. Делягея, але той повторивъ лишь загально то само, що сказавъ вже въ палатѣ послôвъ, додавъ лишь, що мае моральне переконане, що панамскій фондъ уживано и на цѣли політичнѝ.

Брукселя 26 падолиста. На вчерашнôмъ засѣданю конференціѣ монетарнои поставивъ делеґатъ Сполученыхъ Державъ внесене о заведеню межинароднои двометалевои валюты.

Римъ 26 падолиста. Палата выбрала віцепрезидента, двохъ секретарôвъ и квестора зъ опозиціѣ, котра бôльшôсть опозиціи парляментарнôй признала. Мѣжь интерпеляціями поставлено двѣ въ справѣ плянôвъ обороны Сициліѣ въ виду перемѣненя Бізерты (въ Тунісѣ) на портъ военный.

ючѝ звѣзды суть розсѣянѝ рôвномѣрно въ просторѣ а земля стоить и не рушаесь; спадаючѝ звѣзды засѣвали бы тогды рôвномѣрно всѣ части землѣ. То само було бы и тогды, колибъ земля стояла на однôмъ мѣсци а лишь обергала ся доокола своеи оси; тогды въ кождôй годинѣ спадало бы однакове число звѣздъ на землю. Припустѣмъ же, що тѝ звѣзды кружать завсѣгды однаково доокола сонця але земля иде по своѣй дорозѣ доокола сонця далеко скорше вôдъ нихъ; въ такôмъ случаю, найбôльше спадаючихъ звѣздъ мусить показувати ся въ тôмъ напрямѣ, въ котрôмъ земля жене доокола сонця, бо она ихъ здоганяе, коли въ противнôмъ напрямѣ спадаючѝ звѣзды не можуть ея дôгнати. Але дальше знаемо, що земля порушаючись по своѣй дорозѣ доокола сонця есть звернена завсѣгды до тои точки, що о 6 год. рано просто надъ нашими головами знаходить ся. Чоловѣкъ, що стоить о тôй годинѣ на дворѣ и дивить ся за спадаючими звѣздами повиненъ бы ихъ найбôльше видѣти, а той, що стоявъ бы зъ противного боку, тамъ де есть 6 год. вечеромъ, повиненъ бы видѣти найменше спадаючихъ звѣздъ. Показалось однакожь, що спадаючѝ звѣды летять не лишь надъ раномъ але й вечеромъ въ великôй масѣ а зъ того выходить, що они по своѣй дорозѣ доокола сонця повертають ся скорше, якъ земля.

(Конець буде.)

За редакцію вôдповѣдае Адамъ Креховецкій.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

ВСЯКІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѝ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гіпотечнѝ.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнѝ преміованѝ.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѝ безъ преміи.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскоѝ желѣзноѝ дороги державноѝ.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку пропінаційну угорску.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краевого.	
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краеву галицку.	

4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ выльосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, якъ також купоны за готôвку, безъ всѣлякоѝ провізіи, а противно замѣсцевѝ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 2

Послѣдный тыждень.

Головна выграна

75.000 злр. а. в.

Льосы по 50 кр. поручає: 102

A. Ch. Werfel, Kitz и Stoff, M. Jonasz.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченоѝ, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблений на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано ôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и деликатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и вôспôвку и надає ему краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлость, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усороняє весвѣвки, роднмѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Австрійско-угорска

FINANZ-KUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашоѝ часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѝ на насъ накладає побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстає **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюдненє.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Ґрупа

въ котрôй мѣстить ся:

$\frac{7}{4}$ **ґр. зимовый шаль, теплый,** для женщинъ зъ тороками,
12 добрыхъ хусточокъ до носа, обрубленыхъ, зъ кольоровыми берегами, въ картонѣ.
1 коцъ, въ турецкихъ десеняхъ зъ юты,
6 ручниковъ, доброго ґатунку, carro,
6 серветокъ дуже доброго ґатунку, въ красныхъ десеняхъ,
1 добрый обрусъ, бѣлый або кольоровый, на 6 осôбъ, великій,
6 добрыхъ зимовыхъ шкарпытокъ,
1 середна вовняна сорочка єґерска, або середнѝ калісоны,
3 теплѝ зимовѝ вовнянѝ хустинки въ розличныхъ красныхъ барвахъ,
1 зимова спôдниця, тепла въ гачкованою бордюрою,
6 штукъ ложокъ столевыхъ, массивнѝ и добрѝ зъ правдивого срѣбла Phönix,
6 штукъ франц. вилокъ, массивнѝ въ доброго срѣбра Phönix,
3 ножѣ столовѝ, массивнѝ, зъ доброго брит. срѣбла Phönix.
12 штукъ лôжочокъ до кавы, массивнѝ, въ добр. срѣбла Phönix,
2 величавѝ свѣчники въ дуже добре позолоченого металю.

Всьо — 67 штукъ — разомъ лишь 15 злр. Зъ окрема товары по 1·20 злр. Посылка за **послѣплатою,** або **попереднымъ высланемъ квоты.**

F. HANKE, Wien II. Rothe Sterngasse 25/L

Всякого рода комісы для Вѣдня полагоджуєсь дешево, ретельно и дискретно. 106

Цѣс. кор. управилійована

Рафінерія спірітусу, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

ЮЛІЯ МІКОЛЯША у Львовѣ

поручає

ратафію и овочѣвку несолоджену

зъ найлѣпшихъ овочѣвъ.

Складъ для мѣста Львова

при улици Коперніка ч. 9. 72

8

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

$4\frac{1}{2}\%$ на рôкъ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000

Подроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товаровъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласôтками, також по цукорняхъ.

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВѢ ШКОЛЫ

починає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1. Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и

Проґрамы даромъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.